

BEBEK

Ağlama sesiyle uyanan kadın telaşla yatağından kalkıp aksayan ayağına aldirmaksızın koşar adımlarla sedanın geldiği yere yöneldi. Yüzünde kocaman bir gülümseme oluştu. “Benim canım uyanmış mı? Uyanmış mı benim gülüm?” demesiye şarkı söyler gibiydi. Ağlama sesi kadın için bir işaretti, hemen bezi kontrol etti. İşaret doğrudu, yanılmamıştı. Mutfığa gidip su ısıtıcını çalıştırdı, su ısınırken yüzünü yıkadı. Isınmış suyu bir kaba döktü ve bir eline kap diğer elinde bir parça pamukla tekrar yatak odasına doğruldu. Kadın güler yüzle “Ağlamsın benim bir tanem. Hadi ağlama artık bak şimdi tertemiz olacaksın” dedi. Bezi açtığına pişik izlerini gördü, suyla temizlik yaptıktan sonra pişik kremi güzelce sürdü. Kadın odadaki radyoyu açtı, klasik müzik çalıyordu.

Tekrar mutfığa giden kadın cezvenin içine bir yumurta koydu, üzerini örtecek kadar da su ilave ettikten sonra kaynaması için ocağın üstüne yerleştirdi. Dört tane bebek bisküvisini alıp parçalayıcının içine attıktan sonra labne peynirinden bir çorba kaşığı kadar bisküvilerin üstüne koyup parçalayıcıyı çalıştırdı. Ardından üç ölçek kadar toz süt ilave ederek karışımı kaşık yardımıyla karıştırdı. Kaynamış yumurtayı soyup sarısını parçalayıcının haznesine ekleyip üzerine ılık su ilave edip makineyi çalıştırdı. Hazırladığı mamayı doğruca yatak odasına götürdü. Mamayı yedirdikten sonra ıslak mendili eline aldı ve “Afiyet bal şeker olsun” diyerek mama dökülen yerleri temizledi.

Elindeki mama kasesiyle mutfığa gitti. Su ısıtıcısında hala sıcak su vardı. Kendisi için granül kahve yaptı. Bir parça peksimet ve peynirle kahvaltısını yaptı. Granül kahvesinin yarısı bardakta duruyordu. Bir elinde bardakla balkona çıktı dışarıdaki masanın üstünde duran sigara paketinden bir sigara aldıktan sonra eli çakmağa gitti geldi. Sonra elindeki sigarayı ikiye bölüp balkondan aşağıya fırlattı.

İçeriye girdiğinde hala pijamasıyla olduğunu fark etti. Hemen yatak odasına geçip üzerini değiştirdi. Gözlerine kalem çekip kirpiklerini rimelledi. Aynadaki aksine baktı. Kazayağı çizgilerini inceledi. Yüzüne biraz krem sürdükten sonra ense köküne parfüm sıktı. Saçlarını tarayıp topladı. Tüm bunları büyük bir sükut içerisinde yapmıştı. Odada tek duyulabilen ses saatin tik taklarıydı. Kadın sol tarafına doğru yöneldi duvardaki saate baktı, dokuz buçuğu geçmişti.

Kadın yatak odasından çıkıp ince uzun koridorun nihayetindeki geniş mutfığa tekrar girdi. Buzdolabını açıp içeri karıştırdı. Mutfak tezgahının üstüne kereviz, havuç, maydanoz, domates ve bir çorba kaşığı büyüklüğünde donmuş kıymayı sıraladı. Mutfak lavabosunun tıkaçını tıkayıp musluğu açtı, akabinde dolurduğu suyun içine biraz sirke döktü ve tüm sebzeleri lavabonun içine boca etti. Masanın üstünde duran meyve sepetinden bir elma alıp sirkeli suyun içine atmıştı ki kapının zili çaldı.

Kadın kapıyı açtığı anda yüzünde bir gülümseme oluştu. “Hoş geldin Gülten” dedi. “Hoş bulduk. Sizin bebek için bir türlü hayırlısı olsuna geledim, kusura bakma. Bir lahza oturmaya geldim.” İki kadın gülen yüzlerle içeriye geçti. Geniş koltuklara yerleşen kadınlar günün popüler dizilerinden konu açtılar. Bir süre sonra ev sahibesi mutfığa geçip kahve yaptı. Gümüş tepside kahvelerin yanında pahalı olduğu anlaşılan bir kaseinin içinde janjanlı kağıtların üstüne geçirilmiş tüllerle kaplı ikramlıkları da servis etti. Bu esnada misafir kadın çantasından bir paket çıkartıp masanın üstüne koydu. “Ne zahmet ettin” dedi ev sahibesi. Misafir kadınsa “Yarım elma gönül alma” dedikten sonra “Ayağın nasıl oldu? Paşa nasıl?” dedi. “Bundan böyle bir ayağım hep aksayacakmış dedi doktor. N’apalım? Keşke böyle olmasaydı... Kaza işte, elden gelen bir şey olsa kaza denmez değil mi? Neyse, geçelim bunları. Paşayı sormuştun. İçerde uyuyor. Dün akşam nöbetçiydi. Sağ olsun bana çok yardımcı oluyor” dedi. İki kadın sizinkiler nasıl iyiler gibi detay içermeyen cümleler kurdular. Misafir kadın ani şekilde yerinden doğrularak kapıya yöneldi. “Erken kalktın” dedi ev sahibesi, bunun üzerine “Senin durumun malum” diyerek karşılık verdi misafir kadın birbirlerine sarılıp daha

sık görüşme dilekleriyle kapıdan uğurlanan misafir kadının ardına ev sahibesi kadın mutfağa yöneldi.

Hemen ellerini yıkayıp tüm sebzeleri iyice ovaladı, hepsini ikiye bölüp tencerenin içine koydu. Sebzelere ilaveten kıymayı ve bir avuç kadar da yıldız şehriyeyi ekledi, tümünün üzerini iki parmak geçecek kadar da su ilave ettikten sonra ocağın üstüne koydu. Hemen ardın çabucak bütün bir tavuk, domates ve soğan çıkartıp yıkadı ve düdüklü tencerenin içine attıktan sonra biraz da su ilave edip ocağa yerleştirdi. Tekneyi suyla tekrar dolduran kadın içine yine biraz sirke ekledi ve marul, roka, domates, gibi salatalık malzemelerini ekledi. Hemen adından daha önce yıkadığı elmanın kabuklarını soydu ve cam rendeyi kullanarak rende yaptı.

Hiç vakit kaybetmeyen kadın hemen içerideki yatak odasına geçti. “Aman da benim güzelimin meyve saati mi gelmiş. Hadi benim bir tanem elmamızı yiyelim güzelleşelim.” diyen kadın meyveyi yedirmekte zorlanıyor gibiydi. Kadın müzik kanalını değiştirdi, Türk sanat müziği çalan bir kanalı ayarladı. Tabağın içinde kalan iki kaşık kadar meyve rendesiyle dışarıya çıktı.

Gözleri dolu dolu olan kadın hemen yüzünü yıkadı. Aynaya baktı, gözleri ve burnu kızarmıştı. Derin derin iç çektikten sonra mutfağa geçip televizyonu açtı. “Haydin hanımlar durmak yook. En sevdiğiniz şarkıları bugün canlı canlı okuyacam anam. Hem sizlerin en sevdiği konuklar da bugün bizimle” diye konuşan sarı saçlı esmer kadının programını izlemeye başladı. Düdüklü tencerenin sesini duyan kadın hemen saat tutmaya başladı. Bu esnada hem televizyona arada bakıyor hem de mutfağı süpürüyordu. Ocağı söndürdükten sonra silme kovanını doldurup kovanın içine dezenfektan damlatarak her oda için ayrı su hazırlayıp yerleri sildi. Tuvalet banyoları da dezenfektanlarla temizleyen kadın, tekrar mutfağa gidip ellerini yıkadı. Bu esnada televizyonda “Ben insan değil miyim...” sözlü arabesk şarkı başlayınca kadın hemen televizyonu kapattı. Kendi kendine “zaten bende kabahat, benim neme gerek, böyle kanal açarsan böyle şarkı çıkar” dedi. Ardından, buzdolabından hellim alıp rendeledi. Lavabodaki salatalık malzemelerini iyice yıkadıktan sonra her birini ayrı ayrı kurularak genişçe bir cam kaba doğradı. Önceden pişirdiği sebze çorbasını parçalayıcıya atıp karıştırdı. Püre haline gelen karışımla doğru içerideki odaya geçti.

Güler yüzle “Bak, öğlen yemeğini getirdim sana tatlım benim. Hadi aç ağzını da seni yedireyim bir tanem” dedi. Çorbanın tümünü hiç zorlanmadan yediren kadın daha sonra ellerini ıslak mendille sildi. Bir diğer ıslak mendilli eline aldı “Hadi bakalım yüzümüzü silelim ferahlayalım” diyerek eyleme geçti. Müziğin sesini biraz kısın kadın eline bir kitap aldı ve yüksek sesle okumaya başladı. Yüksek sesle okuması kapının çalmasıyla kesildi.

Koşar adımlarla kapıyı açan kadın, tüm yüzünü kaplayan gülümsemesiyle “Hoş gelmiş benim yavrularım” dedi. Gelen otuz yaşlarında siyah, uzun düz saçlı bir kadınla, üç dört yaşlarında bir erkek çocuğu ve kuşet içinde iki üç aylık bir bebektir. Küçük çocuk “Hoş bulduk nene” diyerek kadının üstüne atıldı. Genç kadınsa “Hoş bulduk anneciğim” diyerek karşılık verdi. Ev sahibesi telaş içerisinde “Ben hemen makarnayı pişireyim” dedi. “Makarnayı yaparız anne, önce babamı görelim, elimdekileri bırakayım. Hem ben pasta da getirdim” diyerek genç kadın içerideki odaya yöneldi. Çocuk “Paşa dayım nerede?” dedi. Bunun üzerine genç kadın “Bugün Paşa evde olacaktı. Uyuyor mu?” diye sordu. “Dün gece nöbetçiyidi. Geldiğini duymadım yavrum. Ama sabah kalktığımda odasının kapısı kapalıydı. Biliyorsun ben kapı kapatmam evde. Gece yattığımda da kapı açıktı zati” dedi.

Elindeki eşyaları bırakan genç kadın “Anneciğim bu apartmanda asansör yok acaba taşınırsanız mı?” dedi. Kadın derin bir iç çekti “Aslında ben de kaç zamandır bu konuyu düşünüyorum, bu ayakla inip çıkmak zor. Üstelik... Biliyorsun zatendurumumuz ortada” dedi. Pusetten çoğunu alan kadın “Bak baba, torunlarınla seni görmeye geldik” dedi. Yatakta boylu boyunca yatan adam konuşmadan sadece gözlerini kırıştırdı. Çocuğun “Nene, sen neden artık bize gelmiyorsun?” sorusuna kadın “Yine geleceğim bir tanem” şeklinde cevap verdi. “Nene,

neden dedem kardeşim gibi bezli yatır ve konuşmaz?” deyince kadın hiç cevap veremedi. Odada “Hııı” şeklinde bir ses duyuldu iki kadının da gözleri dolu doluydu.

Özgür Aldemir Pastırmacıoğlu

Lefkoşa’da doğdu. Orta öğrenimini 1994 yılında Türk Maarif Koleji’nde tamamladı. Aynı yıl Dođu Akdeniz Üniversitesi’nin Üniversite giriş sınavını birincilikle kazanıp üstün başarı bursuyla öğrenim gördüğü Uluslararası İlişkiler bölümünü yüksek şeref öğrencisi olarak tamamladı. Yüksek lisansını 2002 yılında Dođu Akdeniz Üniversitesi’nde, Ekonomi bölümünde “Causes and Results of Occupational Segregation in TRNC Labor Market” başlıklı teziyle tamamladı. Halen Yakın Dođu Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım bölümünde yüksek lisans tezi üzerinde çalışmaktadır.

Üniversiteli Kadınlar Derneđi’nin düzenlediği Makale Yazma Yarışması’nda “Kuzey Kıbrıs’ta Toplumsal Cinsiyet Temelli Mesleki Ayrışma” adlı makalesiyle ödöl aldı. Adı geçen makale ödöl alan diğer iki makaleyle birlikte “Kuzey Kıbrıs Çalışma Yaşamında Kadın” adıyla Yıldız Ecevit editörlüğünde kitaplaştırıldı. Kitap İngilizceye de tercüme edilerek yayımlandı. 2011 yılında KKTC Kültür Dairesi tarafından dördüncüsü düzenlenen Defne Öykü Yarışması’nda “Klinik” isimli öyküsü ile üçüncülük aldı.

1999 – 2001 yıllarında Dođu Akdeniz Üniversitesi, Ekonomi bölümünde araştırma görevlisi olarak çalıştı. 2003 – 2005 yıllarında Kemal Saraçođlu Lösemili Çocuklar ve Kansere Savaş Vakfı’nda müdürlük yaptı. 2006 yılından bu yana Devlet Planlama Örgütü’nde planlama memuru olarak çalışmaktadır. Evlidir ve bir çocuk annesidir.

Bu öykünün tüm hakları eser sahibi ve <http://engelliler.gen.tr> sitesine aittir. İzinsiz ve kaynak göstermeden öyküyü yayınlar hakkında yasal işlem yapılacaktır.

